

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

7

Fylke:

Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Leksvik

Emne:

Skav

Bygdelag:

Blankbyggda

Oppskr. av:

Johannes Slagen

Gard:

Røstad nordre

(adresse):

Leksvik

G.nr. 34

Br.nr. 2 + 3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

eiga røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 attätför

2 Eg kjemmer ikkje noko særskild
sammann for dette skogforet

3 Skåva, skov, skoo, skesi.

4 Ja. Skav. I gamal tid var
det årviss attätför; men det
har etterkvart gått av bruk, så
no er gjeldan nytta.5 Det er så å seia berre rogn
som er brukt til skav.Nei, berre er ikkje nytta til skav.
Men furebark var nytta til borte-
mjøl i sovetår i gamal tid.Rognborken vert best eten av
krøtera, og den gjev god, feit
mjølk.6 Rogn av höveler storlik er
nemmt for skavrogn.

7 ~~Ja~~ Jiri velti,
Selli svelti,
rogn fjó,
kegg gjó.

Alm har det vari så líti av
i bygda, at hann har iktje haft
noko á Seia for kröterforet.

8 Mest kyrne, sáene fekk kjroa-
lauv og sine, og geitene kyvalauv
og bar av sine og gran.

Etover etterjúlsvinteren og páren,
for det meste

Dei fekk skavet mykje for seg gjólt,
men stundom og pá blanda med
kög eller kaln.

Det vark så á Seia nytta berre
rognskav, for det át kyrne best.

9 Ja, kyrne mjólka meir, og det
vark feitare mjólk og finare
smár når dei fekk skav.

Skav av aspe hadde ord pá seg
for á gjira beiksmak pá
mjólka.

10 Ja, skavet vark hogge når dei
tok til med skavinga, så det
vark henta eins erend.

No ein 50 ár har det vari nytta
berre streng og granstaur til
besjing, så det kan eg iktje
stara pá.

3
11 I veig á hogg skar, eller
i veig á hent skar.

12 Skar ved

13 Því orðit „Marka“ kjennur eg
íkkje.

14 Det var mest útover etterjúl-
vinteren. Det var etter som ver
og føre var. Noko skarvunting
langfredag har eg íkkje høgt
talt om.

15 Mest inne i stova.

16 Ein tallekniv var den van-
lege reiskapen. Skarvkniv eller
skarvknif har eg kortje sett
eller høgt talt om.

17 Ein tek skarvknifjegen i eine
handa og tallekniven i den andre
og sker av borken med kniven.
Når ein sker til kornstaur
nyttar ein helst ein bandkniv,
men det har íkkje noko med
krøterfór á gjera. Skarvkrakk
og skarvhal kjennur eg íkkje til.

19 Ein sit på ein stol eller krakke
Kjefgen held ein roleg.

20 Skarved, skarkegg og litt tjukk-
are skarlonge.

21 Skar. Dei der er skar

22 Meest tunne, for dei har finaste
barken, men otundom vert og større
tre nytta. På jammaen litt
lenger enn vanleg brennved.

23 Skjevil, skjevila.
Ein riktig tjukk skjevil vert
kalla ein skjevil-longe

24 Tunne kvistar vert skorne
fært av så både bark og ved
var med, ~~for~~ tunne kjeppar
skar ein med noko av veden
og, men tjukke longar mätte
ein skare barken minst i 2 lag,
så ikkje skarstrimlane vert
for tjukke.

25 Veden vert mest nytta til
omved.

26 Dei, no er skar så godt som
inkje nytta lenger til krøterfôr
i bygda. I 1931 var siste gangen
det vert nytta skar her på garden,
og storparten av fohaldarane i
bygda hadde stutta med skaringa
lunge før.

1998